Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Söndagsskolnummer

N:o 25 Den 19 Juni | Illustrerad Veckotidning för Söndagsskolan och Hemmet. Redaktion: Signe och A. Walder. | 44 årg. 1927

Återblick.

En vacker junidag vandrade storbonden Karl Steiner med sin fjortonårige son Wilhelm uppför Unterwaldens alper. Solen sken så vackert över de bländvita bergjättarnas hjässor, som djärvt sträckte sig mot den blå skyn. Inne i den lågväxta barrskogen sjöngo några sommarfåglar med liv och lust, och på sätervallarnas grönskande gräsmattor betade små kraftiga mjölkkor.

Vid sidan av den slingrande gångstigen rusade skummande fjällbäckar under muntra hopp ned mot den vackra dalen. Den branta vägen frampressade många stora svettdroppar på de bägge vandrarnas pannor. Steiner var så ivrig att komma fram till den lilla alpbyn, som låg likt ett svalbo högt uppe på bergsluttningen.

Men vägen dit upp var lång och besvärlig och till sist tvingades han av trötthet att rasta en stund. Han slog sig ned på en utskjutande klipphäll, och Wilhelm satte sig vid sin faders sida.

Den unge Wilhelm, som hade ett öppet öga för naturens skönhet vände sig till fadern och sade: "Tänk, huru vackert vårt land ändock är. Icke

är det underligt, att vårt folk, som begivit sig till främmande land, längtar tillbaka till våra härliga dalar och våra majestätiska alper. Fader, se, därborta i dalen ligger den blånande Vierwaldsstättersjön med grönskande stränder och kantad av vackra städer och byar. Ser du icke, huru Rigi och Pilatus djärvt höja sina hjässor mot skyn."

"Jo, jag ser det min son. Även jag har en gång med glädje och stolthet betraktat vårt härliga land. Och jag har också tackat Gud, att jag blev född i denna sköna trakt. Men det är nu andra tankar, som fylla mitt hjärta. Under vandringen uppför berget har jag tänkt på Petri ord, att vi äro gäster och främlingar härnere. Mången gång har jag suttit här och blickat ned i dalen och på den tillryggalagda vägen. Nu vill jag blicka tillbaka på de år jag vandrat på denna jord. Och då tankarna vandra tillbaka finner jag att mitt liv icke varit som det bort vara. Den gode Guden har jag icke tjänat som jag bort göra. I många stycken har jag varit försumlig. Mitt hjärta har varit kallt och okänsligt för andras nöd. Jag har för mycket sett på mitt eget bästa.

Men jag ser också, huru stor Gud varit i nåd och förbarmande. Hans stora gränslösa kärlek har alltid följt mig och mina misstag har han fått rätta till.

Du min gosse, skall bliva bättre än jag. Vad jag försummat skall du gottgöra. Var vänlig mot de fattiga och hjälp dem när de behöva din hjälp. Ringakta ingen och se icke nedlåtande på någon, ty alla äro vi bröder. I Guds ögon är ingen förmer än den andre.

Det är nyttigt att ibland blicka tillbaka på sitt liv. Det bliver då självrannsakan och dom och man fattar heliga beslut att bliva en bättre människa. Men man får då också se, hur rik och översvinnelig Guds nåd är, hur trofast han leder oss.

Min son, blicka ofta tillbaka på din väg, men blicka också framåt mot det eviga hem, dit Herren vill föra oss."

Så lydde den gamle storbondens ord till sin son. Men det är även ett ord till oss.

A. Walder.

"Guldskogen."

(Forts. fr. n:r 24.)

De åkte tysta en lång stund. Gulli tyckte sig förstå att mannen ej ville bli utfrågad.

De skulle nu uppför en backe igen och Gulli ville hjäpla till. "Det går bättre om vi är två", sade hon muntert.

Det var något så rart och käckt i tonen, som kom främlingen att se på henne. Ansiktsdragen tycktes honom så välbekanta.

"Vad heter du, barn"? frågade han plötsligt.

"Gulli", sade hon med en liten knix.

Mannen öppnade sina läppar som för att säga något, men han teg och så fortsatte de vägen fram under tystnad.

"Gulli", mumlade han för sig själv. "Säg, finns det flera barn med det namnet här i trakten.

"Nej, inga som jag känner."

Han iakttog Gulli där hon gick något framför honom i backen. Det blev så varmt inom honom. Gamla minnen trängde sig på, både ljuva och bittra.

"Lever dina föräldrar"? — Han måste fråga —

"Nej, mor dog när jag var liten och mormor dog i våras och sen dess har jag varit hos tant Emma på Lillebo."

"Än din far då?" mannen blev plötsligt så blek.

"Han är nog död, det trodde mormor."

"Jaså, mormor trodde att han var död." — —

"Ja, annars hade han nog sökt upp mig, eller vad tror Ni?" Gulli såg forskande in i hans ögon. Aldrig förr hade hon talat med någon om denna sin hemliga längtan efter far, men denne främling måste förstå henne.

Ser Ni, jag har tänkt så mycket på far och mest på sista tiden, — sen jag miste mormor. Far var rysligt snäll, förstår Ni, men när han drack blev han, — — ja, då var han icke alls snäll. — Men jag tänker så ofta att om jag visste var han fanns, skulle jag söka upp honom, och vi skulle fara långt, långt bort, där inget brännvin finns, och då skulle han bli så god, min stackars far." Gulli talade med hänförelse och märkte ej hur mannen vid hennes sida hade svårt att behärska sig.

De voro just uppe på krönet av den sista backen och byn låg framför dem. Den tidiga decemberskymningen sänkte sig över dem. Gulli kunde därför ej se sin kamrats ansikte då de skildes vid vägen, som ledde till Lillebo.

"Tack för sällskapet", sade Gulli och neg för främlingen.

"Tack själv, mitt barn", orden uttalades med värme.

"Tror du att din tant är hemma i afton om jag skulle göra henne ett besök?"

"Jodå, det är hon säkert. Vilken tid kommer Ni? — Vi dricka kaffe kl. 5", sade hon då han ingenting svarade. — Hur vågade hon inbjuda honom — en främling. Han hade vunnit hennes förtroende och det gladde honom mycket.

"Tack, jag kommer nog", svarade mannen och så försvann han på vägen ner till byn.

Gulli hade mycket att berätta för sin tant om sin nya bekantskap, men då hon sade att främlingen skulle komma dit på besök, blev tant Emma betänksam.

"Kära barn, hur kan du vara så obetänksam och inbjuda en person, som du ej alls känner?"

"Åh, han såg så snäll ut, så du kommer nog att tycka om honom. Måtte han nu bara komma."

Fröken Emma hade aldrig sett Gulli så ivrig.

"Han hade nog något ärende till tant, ty han frågade när du var hemma."

Det är nog någon som är ute i tiggaraffärer, tänkte hon, ty som hon var förmögen, uppvakades hon ofta med insamlingslistor för olika ändamål.

Det var inte utan en viss spänning tant Emma och Gulli lyssnade efter det välbekanta ljudet av grindens smällande. Aftonbrasan sprakade muntert i kakelugnen och kaffebordet stod dukat för tre. Det var Gulli, som dukat och tant Emma lät henne hållas. — Litet vänlighet borde hon ju visa främlingen, som varit så hjälpsam. — —

Äntligen kom han. Gulli skyndade glatt emot honom och bad honom stiga in. Han såg så allvarlig och högtidlig ut, när han steg in i förmaket och hälsade på fröken Emma.

"Ursäkta att jag besvärar Er", sade han hövligt, "men innan jag presenterar mig ville jag gärna tala med Er om en mycket viktig sak."

"Ja, var så god och sitt ner", sade fröken Örtenblad något reserverat. Gulli fick en vink att lämna rummet och de blevo ensamma.

(Forts.)

Låten barnen komma till mig!

Innerligt. Ord och musik av *O. Halloff.*

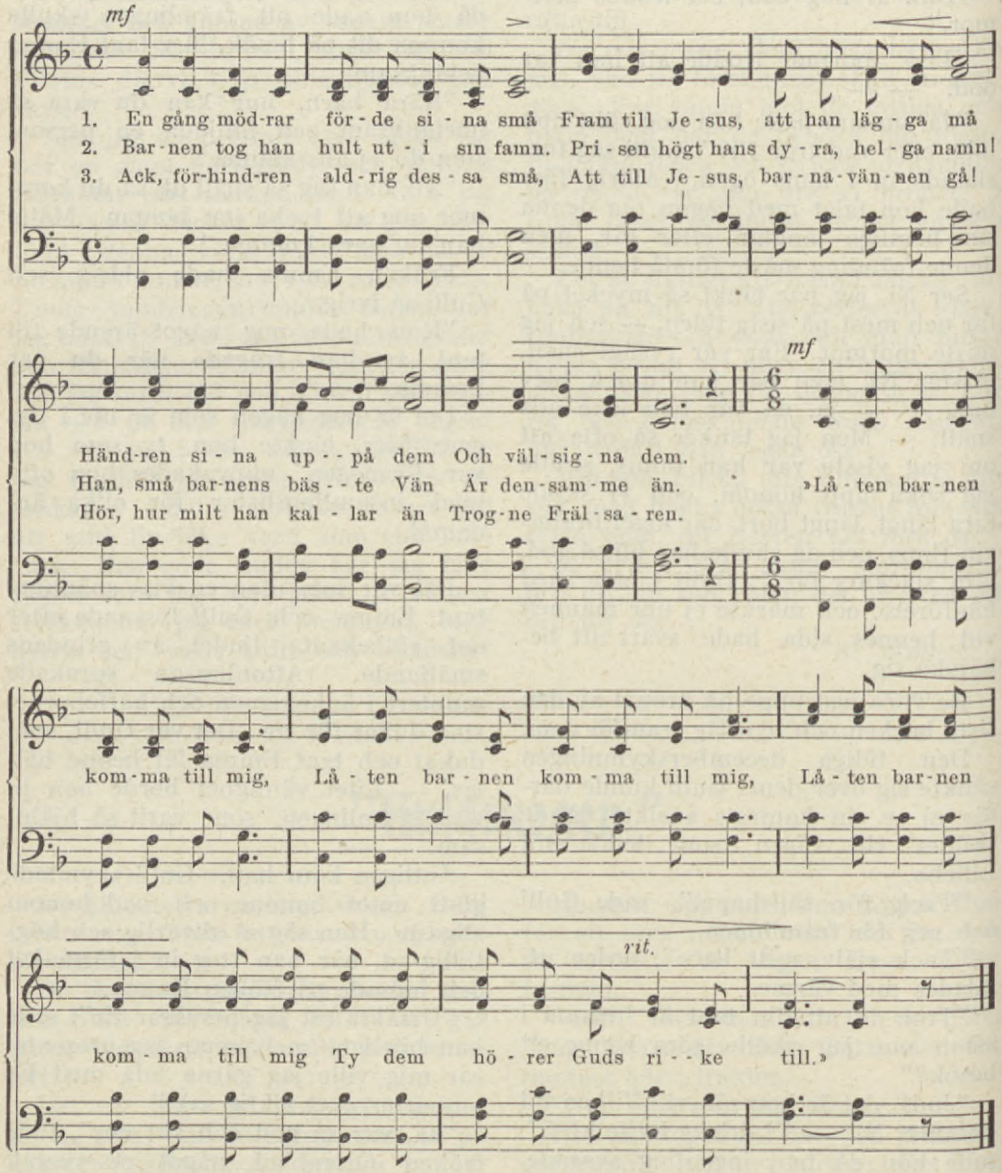

Söndagsskolan i Skinnskatteberg.

Härmed presenteras Skinnskattebergs söndagsskola. Skinnskatteberg ligger i Västmanland vid Örebro—Krylbobanan. Söndagsskolan har pågått här i många år. Barnantalet är för närvarande 45. Vårt hopp är, att den goda säden skall växa och bära rik frukt. Vi sända hjärtliga hälsningar till Barnavännens redaktion samt alla söndagsskolans lärare och barn landet runt. Måtte så Gud välsigna vårt arbete bland de små.

F. Strömberg.

Listerby söndagsskola.

Härmed önska vi att få presentera oss för Barnavännens läsare. Vi önska eder alla Guds frid och välsignelse. Vi bo i mellersta Blekinge, 4 kilometer från Johanneshus järnvägsstation. Vi äro glada att på sabbatsdagen få samlas med ett 30-tal barn för att läsa och sjunga Herrens lov, och lära av Mästaren, som säger: "Lären av mig, ty jag är mild och ödmjuk av hjärtat, och I skolen finna ro i edra själar." Så sända vi vårt kort och hälsning till redaktionen och tidningens övriga medarbetare ett tack för allt nyttigt och trevligt vi få läsa i vår kära Barnavän. Vi sända vår varma hälsning till söndagsskolorna landet runt.

Sven Bergström. *Anna Palmblad.*

Listerby söndagsskola.

Boda söndagsskola.

Boda söndagsskola.

Söndagsskolbarnen i Boda önska härmed genom Barnavännen sända hjärtliga hälsningar till alla kamrater landet runt. Boda är en plats i mellersta Medelpad. Här är ett 40-tal barn som går i söndagsskolan. När kortet togs voro vi samlade till sommarfäst. Efter fästen få vi lov två och en halv månad, sedan börja vi igen till hösten. Det vore roligt om vi genom vår tidning finge höra hur andra gör i det fallet. Söndagsskolans mål är stort, nämligen "Barnen för Jesus". Skola vi nå detta mål? Säkerligen, ty Guds ord säger, att de som *så skola glädjas* med dem som skörda. Söndagsskolans uppgift är att *så* den ädla säden. Herren är det som giver växten. Skördens tid kommer. Må vi vara ivriga att så, så skall skörden bliva stor.

B. Persson, Boda. Viskan.

Toftesta söndagsskola.

Toftesta söndagsskola.

Vi presentera härmed Toftesta söndagsskola, belägen i Ösbyseby—Garns socken av Roslagen. Skolarbetet här har pågått i 50 år, och med glädje samlas vi ännu varje söndag till bön, sång och samtal om barnens bästa vän.

Vi säga: "Förtröttens icke i arbetet, vi skola i sinom tid skörda." Fridshälsning till barnavännens läsare landet runt. *Ada Andersson.*

Söndagsskolbarnens nyaste missionär.

Fru Mary Burell.

I förra årets söndagsskolnummer voro fotografier införda av alla edra egna missionärer. Men nu har ett utbyte skett. Fru Anna Ekstam har nämligen efter sin mans död stannat i hemlandet för att fostra och sköta sina flickor. I hennes ställe får ni nu fru Mary Burell till er egen missionär. Tillsammans med sin man arbetar hon på stationen Kingoyi i Belgiska Congo. Fru Burell, som i fjol utreste för första gången, är ung, bara 26 år, så vi hoppas få behålla henne i många år.

Må ni nu komma ihåg, kära vänner, att bedja Gud välsigna såväl henne som alla edra övriga missionärer, att de må bliva till rik välsignelse och för eder räkning vinna många kärvar för Guds rike.

Vi sända med vår tidning en varm hälsning till barnens missionärer på de olika fälten, och bedja dem komma ihåg oss med trevliga brev och skildringar. *S. W.*

I söndagsskolan.

Vår kära söndagsskola
o, hur vi älska den,
ty där vi lära känna
den kära Frälsaren.
Där få vi sjunga, läsa
och bedja till vår Gud
och lära uti trohet
att lyda Herrens bud.

Där få vi även giva
en liten, liten skärv
åt dem, som hjälplöst vandra
i mörker och fördärv.
Till arma hednabarnen,
som intet veta än
om himmelrikets glädje
och barnens bästa vän.

Det lilla, som vi giva,
i bön och glädje ut
det blir i Herrens händer
en rikedom till slut.
Vi därför kunna sända
en skara sändebud
till dem i mörker vandra
med ljus från Herren Gud.

O, låt oss icke tröttna
att ge av vad vi fått
så verket må gå framåt
liksom det hittills gått.
Och må vi även bedja,
att Gud välsigna må
de själar som från mörkret
till ljusets glädje gå.

Ja, uti söndagsskolan
vi lära älska Gud
och älska dem som vandra
långt bort från Herrens bud.
I söndagsskolan finner
vår själ en stilla frid
och därför skall den bära
en skörd till evig tid.

Edith N—n.

---

†

Handl. E. M. Andersson.

En hemförlovad barnavän.

Handl. E. M. Andersson.

Bilden här ovan återger dragen av en man, som varmt älskade Herren Jesus och därför också ville göra något för sin Mästare. E. M. Andersson var en barnavän som få och hans levnadsgärning blev även präglad därutav. Det var år 1891, som den nu hemgångna Kina-missionären fröken Hilma Börjeson första gången besökte Fly och då samlade barnen för att samtala med dem. Söndagsskolarbetet i Fly hade då en tid varit nedlagt av brist på lärare, men Hilma Börjeson talade varmt för söndagsskolan och frågade också, om det inte fanns någon, som ville samla barnen till söndagsskola. "Jo, det vill jag göra", sade E. M. Andersson och han har sedan i 36 år troget stått på sin post. Långa tider fick han stå där ensam, men höll träget ut i arbete och bön. De sista åren fick han några ungdomar till hjälp i arbetet och detta gladde honom mycket. Nu har den trogne kämpen slutat sin jordevandring och

gått hem till paradis, men om vi följa Jesus och vandra i hans spår, skola vi mötas igen på uppståndelsens ljusa morgon. "De förståndiga skola då lysa såsom fästet lyser och de som hava undervisat de många till rättfärdighet såsom stjärnor alltid och evinnerligen." *F. J.*

Håveruds söndagsskola.

Vi bedja härmed för Barnavännens läsare få presentera söndagsskolan i Håverud. Platsen är belägen vid Dalslands kanal och känd vida omkring för akvedukten, den enda i vårt land. Vi samlas här ett fyrtiotal barn varje söndag för att tala och sjunga om Jesus, barnens vän. Vi sända vår varma fridshälsning till söndagsskolorna landet runt. Må Guds välsignelse vila över söndagsskolearbetet.

N. E. Nilsson.

Lungsunds söndagsskola.

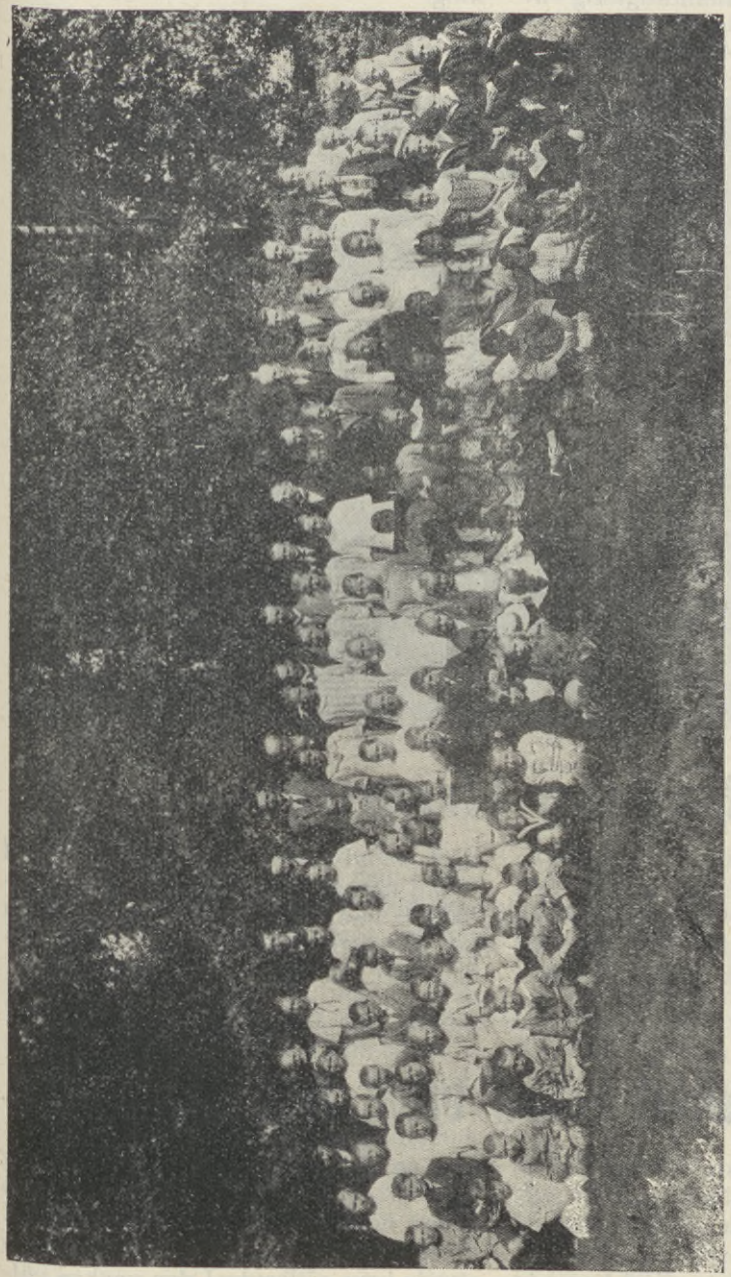

Lungsunds söndagsskola.

Inom Lungsunds socken, Värmland, arbetar en Missionsförsamling, som i dagarna firat 60-årsjubileum. En gren av detta arbete är söndagsskolan. Lungsunds söndagsskola är en av landets äldsta. Först hölls s. k. missionsskolor. I dessa meddelas kunskap i flera ämnen, ehuru bibelkunskap utgjorde huvudämnet. Genom 1842 års folkskolestadga kom efterhand de allmänna skolorna till stånd och gjorde dessa missionsskolor överflödiga. Men söndagsskola upptogs i avsikt att komplettera den kristliga barnaundervisning, som meddelas i folkskolan, vilken var tämligen dogmatisk.

Söndagsskolan och folkskolan ha arbetat i bästa samförstånd. Skoldistriktets lärarpersonal stå välvilligt stämda mot söndagsskolan. Förste läraren inom socknens vardagsskolor har uttryckt, att de bästa barnen ur vardagsskolans syn-

punkt, äro i allmänhet de barn, som gå i söndagskolan.

Söndagskolan består av omkring 150 barn och ett tjugotal lärare.

Ibland göres sammandragning av skolorna inom socknen och från en sådan är denna gruppbild! Vi bedja att härmed få bringa Sveriges alla söndagsskolor en kamratlig hälsning.

Gärdsbergs söndagsskola.

Söndagsskolbarnen i Gärdsberg sända en varm hälsning till alla Barnavännens läsare i vårt fosterland. Söndagsskolan i Gärdsberg, en krets av Kristinehamns missionsförening, har pågått sedan några tiotal år tillbaka. Vi önska till Gud att arbetet i söndagsskolan må bära rik skörd och bli till välsignelse för många. *Lärarna.*

Han skall också bliva min vän.

Härligt glittrade solen över de blånande fjärdarna, över vilka skriande måsar seglade färdiga att störta ned på sitt byte. En behaglig västanvind krusade sakta den vida vattenspegeln, på vilken en del segelbåtar med slappa segel lågo och väntade på aftonbrisen. Långt bort på den ena fjorden hördes dunkandet av en motorpråm, som styrde krus söderut. I den vackra välvårdade badhusparken spelade några

ungdomar tennis. De voro så upptagna med sitt spel, att de icke observerade en elegant klädd man, som med synnerligt stort intresse följde spelets gång.

Då han stod där kom en liten ljuslockig flicka springande längs den fina krattade gången och skyndade ned till den lilla båthamnen, där hon satte sig på en soffa och blickade ut över fjorden. Med blicken följde han den hurtiga flickan. Hans intresse för spelet var slut, ty den lilla flickan hade väckt så många slumrande minnen till livs i hans bröst. Med dröjande steg vandrade han ned till bryggan och satte sig på samma soffa, på vilken flickan satt.

När han slog sig ned, sprang hon ned från soffan och tänkte skynda därifrån. Men mannen med den djupa vemodsfulla blicken sade så lugnt och milt: "Vill du stanna en stund och språka med mig. Jag är inte alls farlig." Jo, farbror, det vill jag så gärna, men jag trodde, att det var bäst att jag gick, då farbror kom. Då pappa sitter hemma i soffan och funderar, vill han icke, att min bror och jag skola vara i närheten, ty vi störa honom, säger han."

"Nej, mig stör du icke. Hur gammal är du?"

"Jag har nyss fyllt åtta år, och jag har gått ett år i skolan. Min bror är två år äldre än jag. Han har fått följa med ett par andra gossar till Uddevalla. Han skall komma tillbaka i morgon, och sedan skall han och jag i sällskap med mamma resa till Strömstad och hälsa på moster. Jag har en så rar moster och jag längtar så mycket att få hälsa på henne."

"Men du tycker väl ändå bättre om mamma?"

"Henne tycker jag så rysligt mycket om. Farbror skulle bara få se min mamma, skulle han tycka om henne. Pappa säger också att hennes make icke finnes."

"Det tror jag, min lilla vän. Men vad är din pappa?"

"Han är ingeniör, och han har så mycket arbete. Han får bara vara här två veckor, och sedan måste han resa hem igen. Men mamma skall stanna här, tills vi skola börja skolan."

"Tycker du om skolan?"

"Ja, det är väldigt trevligt där. Skolfröken är så snäll, och hon berättar så många trevliga sagor och berättelser för oss. Mamma har också en gång varit skolfröken, men det tog slut, när hon gifte sig med pappa. Men hon har söndagsskola, och där går jag."

"Tycker du också om den skolan?"

"Ja, det gör jag visst. Vi ha en farbror där som är så vänlig och han talar ständigt om Jesus vår bäste vän. Han kan tala om den store Barnavännen såsom ingen annan. Jag älskar också Jesus, och han är min vän. Är han också farbrors vän?"

En tår trillade sakta ned på mannens kind.

"En gång var han min vän, men jag lämnade honom. Då han var min vän, var jag lycklig. Men nu har jag ingen frid. Alltsedan min hustru och lilla flicka lämnade mig ensam i världen, har jag rest vida omkring. Många städer och länder har jag sett. Jag har sökt njuta av livet, men aldrig har jag funnit någon ro."

"Men då är det synd om farbror, sade den lilla flickan, övertygande."

"Ja, det är sant. Kom får jag stryka dina ljusa lockar ett slag, såsom jag gjorde med min lilla flicka, innan hon gick för att möta den store Barnavännen, om vilken du talade."

Hon stack fram sitt ljuslockiga huvud, och med skälvande hand strök han hennes ljusa lockar.

"Tack min lilla vän", sade han. "Din vän, han skall också bliva min vän."

Med tårat öga reste sig mannen och gick sin väg med det fasta beslutet, att han åter skulle vända tillbaka till sin ungdoms Gud. Genom den glada ljuslockiga flickan hade Gud talat till hans hjärta. *A. W.*

Wormsö söndagsskola.

Hössjö söndagsskola.

En hälsning från Estland.

Söndagsskolan i Wormsö, Kärrslätt, Estland, hälsar söndagsskolorna hemma i Sverige.

"På alla språk kring jordens rund
man prisa skall hans Fridsförbund,
och späda barnens ljuva röst,
skall vittna om hans kärleks tröst."

And. Lindkvist, Wormsö, Estland.

Hössjö söndagsskola.

Hössjö är en by i Slätthögs socken, Kronobergs län. Vi sända härmed en hälsning med Barnavännen till söndagsskolorna när och fjärran. Hoppas att Gud skall välsigna, så att något vinnes för hans rike.

T. F.

Söndagsskoltexter.

Söndagen den 26 juni.

SMÅBARNSAVDELNINGEN.

Såningsmannen. Matt. 13: 1—9.

Minnesvers: Men somt föll i god jord och bar frukt. Matt. 13: 8 a.

MELLANAVDELNINGEN.

Jesaja kallas. Jes. 6: 1—8.

Minnesvers: Jag, Herren, har kallat dig i rättfärdighet. Jes. 42: 6 a.

ÖVRE AVDELNINGEN.

Det stora uppdraget. Matt. 28: 16—20.

Minnesvers: Huru ljuvliga äro på bergen budbärarens fötter, som förkunnar frid, som bådar fröjd, som förkunnar frälsning, som säger till Zion: Din Gud är din konung. Jes. 52: 7.

Lösning av prisuppgifterna 1926.

N:r 17. Charad.

O — TRO = OTRO.

Rätt löst av 63 barn.

N:r 18. Ifyllningsgåta.

U	P	S	A	L	A
S	L	U	M	R	A
G	U	L	S	O	T
B	R	I	T	T	A
M	Y	T	E	R	I
B	O	E	R	N	A
M	O	L	D	A	U
S	A	M	A	R	A
B	R	A	M	I	N

Rätt löst av 73 barn.

N:r 19. Förskjutningsgåta.

PÅSKALAMMET.

Rätt löst av 74 barn.

N:r 20.

1) Lärka. 2) Liktorn. 3) Egypten. 4) Östen. 5) Loire. 6) Lidingö. 7) Nubien. 8) Nilen.

Rätt löst av 76 barn.

N:r 21.

REGNET.

Rätt löst av 73 barn.

N:r 22. Dolda städer.

1) Essen. 2) Basel. 3) Lille. 4) Lima. 5) Lagos.

Rätt löst av 73 barn.

N:r 23.

Gläd dig du Kristi brud och möt din Herre Gud.

Rätt löst av 73 barn.

N:r 24.

16,	59,	25,	17,
20,	13,	78,	6,
37,	14,	5,	61,
44,	31,	9,	33.
117,	117,	117,	117.

Rätt löst av 67 barn.

N:r 25. Dolda floder.

1) Tayo. 2) Inn. 3) Leck. 4) Eger. 5) Niger.

Rätt löst av 64 barn.

N:r 26.

S	Ä	T	E	R
E	K	S	J	Ö
O	S	A	K	A
K	A	I	R	O
T	R	O	S	A

Rätt löst av 77 barn.

N:r 27. Dubbel kamgåta.

J		S		B		N		S	
A		O		O		I		P	
M		K		L		G		A	
C	A	R	O	L	I	N	E	R	N	A
I		T		V		R		I	
C		R		I		I		E	
A		A		A		A		N	

Rätt löst av 74 barn.

Brevväxling med de små.

Kära unga vänner!

Även i år var intresset för prisuppgifterna stort. Hela januari kom brevbäraren med stora högar brev. Varmt tack till alla, som sände oss små vänliga hälsningar! Det gläder oss, att ni tycka om tidningen.

Här följa nu namnen på dem, som löst de flesta uppgifterna. De ha att motse en liten bra bok som uppmuntran från Svenska Missionsförbundets expedition.

Nu önska vi Eder alla en god, glad sommar med frihet och lek ute i Guds sköna natur, men också med stärkande arbete ute i det fria. När Ni slippa från läxorna kunna Ni nog på många sätt hjälpa mor och far. Bada och solbada så att Ni samla krafter för vinterns arbete.

En varm hälsning till Eder och Edra hem från Edra vänner i

Redaktionen.

Löst 26 uppgifter.

Märtha Söderberg, Smitts, *Hejde* (Gotland).
Ingrid Larsson, Hjärsta gård, *Örebro.*
Sixten Larsson, Hjärsta gård, *Örebro.*
Ruth Larsson, Hjärsta gård, *Örebro.*
Sigge Larsson, Hjärsta gård, *Örebro.*
Ingrid Delang, Metaregatan 12, 1 tr. *Stockholm.*
Helmer Delang, Metaregatan 12, 1 tr., *Stockholm.*

Löst 25 uppgifter.

Hildur och Marta Nygren, Bodarne, *Holmsveden.*
Ester och Folke Olsson, Västanås 2, *Valla.*
Stina, Lars och Karin Jansson, Hökeliden, *Köpmannebro.*
Helena och Olov Andersson, Stommen, *Asklanda.*
Stina och Ruth Erlandsson, Sjötorp, *Asklanda.*
Eva och Ruth Falk, Rosenlund 14, *Kumla.*
Ellen och Helny Sigren, Ventinge, *Hejde.*
Enar Matzén, Vestergården, *Asklanda.*

Löst 24 uppgifter.

Samuel Johansson, Höryd, *Mullsjö.*
Hilda Ekelund, Dalmark, *Medevi.*
Greta o. Ella Eriksson, Korpås, *Ljurhalla.*
Sigrid och Per Ekman, Solhem, *Asklanda.*
Olga o. Ingrid Johansson, Baskanäs, *Kilanda.*
Fhebe Olsson, Näs, *Edane.* (Forts.)

Svenska Tryckeriaktiebolaget, Stockholm 1927